

Педагогічні КАДРИ

газета

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 11 (1593) листопад 2008 РОКУ

НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА

Ювілей підрозділу

КАФЕДРИ ГЕОГРАФІЇ УКРАЇНИ ТА ТУРИЗМУ 15 РОКІВ

Напередодні святкування 15-річчя кафедри географії України та туризму Інституту природничо-географічної освіти та екології наш кореспондент зустрівся з **Василем Ковтуном** завідувачем кафедри, яку він очолює з часу її створення, щоб взяти інтерв'ю. Нижче подаємо стислі виклади їхньої розмови.

Запитання: Які особливості визначають становлення та сучасну структуру кафедри?

Відповідь: Кафедра географії України та туризму сьогодні є одним з найпотужніших підрозділів Інституту природничо-географічної освіти та екології НПУ імені М. П. Драгоманова, який очолює професор В. П. Покась. Створена в 1993 році в структурі природничо-географічного факультету, тепер Інститут природничо-географічної освіти та екології, кафедра географії України та краєзнавства (її попередня назва) була першою серед географічних кафедр вищих вузів України, що спеціалізуються у напрямку поглибленого і поєднаного вивчення географії України краєзнавства та туризму, здійснює науково-методичну підготовку педагогічних кадрів для школи та фахівців туристської діяльності для соціальної сфери.

З.: Чим пояснити відкриття не педагогічної спеціальності "туризм" у структурі НПУ імені М. П. Драгоманова?

В.: Актуальність впровадження в структуру навчального процесу університету і, зокрема, Інституту природничо-географічної освіти та екології підготовки фахівців спеціальності "туризм" обумовлюється тим, що туризм в Україні як у всьому світі перетворився в одну із найприбутковіших і найдинамічніших галузей господарства. Щорічно Україну, відвідують понад 5 млн іноземних туристів. Враховуючи швидкі темпи розвитку, туристська індустрія України вже сьогодні потребує відповідного кадрового забезпечення фахівцями спеціальності "туризм".

У зв'язку з акредитацією нової спеціальності "туризм" рівня фахової підготовки "Бакалавр" та ліцензуванням у 2008 році рівня фахової підготовки "Магістр" на кафедрі відбулися якісні зміни як у структурі навчального процесу, проведенні технологічних прак-

тик, так і у формуванні фахового контингенту студентів. Підготовка фахівців спеціальності "туризм" в Інституті природничо-географічної освіти та екології проводиться з 2004 року. За даною спеціальністю сьогодні навчається 187 студентів денної форми, з них 86 - за контрактом та 90 - заочної форми. Чисельність штатного та працівників за сумісництвом науково-педагогічного, допоміжного персоналу складає більше 20 осіб.

З.: Які головні напрями спеціалізації визначають підготовку майбутніх фахівців на кафедрі географії України та туризму?

В.: Кафедра здійснює підготовку фахівців за спеціальностями "географія", кваліфікація - вчитель-географії та "туризм", кваліфікація - менеджер туристської індустрії. Відповідно навчально-методична робота забезпечується викладанням базових географічних курсів: "Економічна географія України" (доценти В. В. Ковтун та Л. А. Покась), "Фізична географія України" (ст. викл. В. В. Головка), "Соціальна географія України" (ст. викл. Л. В. Шандибіна), "Основи аналітичної геополітики", "Теоретичні проблеми сучасної географії" (проф. А. В. Степаненко); краєзнавчо-туристських дисциплін - "Краєзнавство і туризм", "Методологія та організація наукових досліджень", "Шкільний туризм" (проф. В. В. Обозний), "Міжнародний туризм", "Сільський зелений туризм" (доц. Л. В. Головка), "Безпека туризму", "Регіональна політика розвитку туризму в Україні" (проф. О. О. Бейдик), "Логістика в туризмі", "Міжнародний туристичний бізнес" (проф. І. Г. Смирнов), "Ринок туристичних послуг" (проф. О. О. Любіцева) та ін.

Кафедра забезпечує проведення географічно-краєзнавчої, навчальної туристської та виробничої практик студентів в межах України на туристських підприємствах та агенціях на підставі

офіційно укладених угод (в поточному році започатковується практика студентів за кордоном). З метою удосконалення навчальної географічної і туристсько-краєзнавчої практики; розширення студентської пошуково-дослідної роботи з проблем регіональної історії, географії, культури; використання краєзнавства як засобу виховання культури міжетнічного спілкування; розгортання туризму тощо - кафедра протягом 15 років підтримує тісні зв'язки з регіональними організаціями та установами. Один із багатьох прикладів тісної співпраці кафедри географії України та туризму з Житомирським науково-краєзнавчим товариством дослідників Волині свідчить участь викладачів кафедри і студентів у роботі науково-практичних конференцій - "Велика Волинь: минуле і сучасне", "Житомир в історії Волині і Полісся", "Духовні витоки Поділля: творці історії краю", "Звягель древній і вічно молодий", "Малинина у просторі і часі", "Житомирщина крізь призму століть", "Національні меншини Правобережної України: теорія і сучасність".

Кафедра географії України та туризму має відповідну матеріально-технічну базу і кадрове забезпечення, залучає до викладання фахових базових курсів фахівців професорсько-викладацького складу провідних університетів м. Києва та Національної академії наук України, що відповідає вимогам підготовки фахівців даних спеціальностей. Викладачами провідних курсів підготовлено 40 навчальних програм, видано цілу низку навчальних посібників з навчальних дисциплін.

З.: Як здійснюється науково-методична діяльність кафедри географії України та туризму?

В.: Наукова діяльність кафедри здійснюється за визначеною і апробованою тематикою досліджень: "Стратегія природно-техногенної безпеки України та її регіонів" і "Стратегія

розвитку туристської освіти і діяльності в Україні". Зокрема в контексті останньої завершується виконання наукового проекту "Краєзнавство і туризм у навчально-виховному процесі школи і педагогічного університету" (керівник - проф. В. В. Обозний). Кафедра здійснює науково-методичне керівництво діяльністю секції "Географія і геологія" Малої академії наук при Київському палаці дітей та юнацтва, а також підтримує творчі зв'язки з Національним еколого-натуралістичним центром учнівської молоді, науковими центрами НАН та навчальними закладами України.

З.: Вирішення яких основних питань ви пов'язуєте з подальшим розвитком кафедри?

В.: Подальший розвиток кафедри пов'язується з наступною акредитацією спеціальності "туризм" на освітньому рівні магістр (до 1 липня 2009 року) і розвитком міжнародного співробітництва в галузі підготовки фахівців туристської індустрії; організаційно-фінансовим забезпеченням та методичним удосконаленням проведення географічно-краєзнавчих польових, виробничо-технологічних практик студентів спеціальності "туризм" в установах та підприємствах туристської галузі; створенням комп'ютерного класу, мультимедійної лінгфонної лабораторії, навчальних лабораторій: туристська агенція, лабораторія-готель, лабораторія-побутово-харчовий комплекс; організацією методичного кабінету, екскурсійної та музейної справи; забезпеченням новітнього картографічно-геодезичного устаткування та сучасного туристського спорядження; поповненням бібліотечного фонду новими літературними джерелами фахових та періодичних видань спеціальності "географія" та "туризм"; проведенням ремонту навчальних приміщень кафедри та аудиторій.

Розмову вела О. Костенко.

На Вченій раді

УДОСКОНАЛЕНО ЧИННУ СИСТЕМУ ДЕРЖАВНОЇ АТЕСТАЦІЇ

Вчена рада університету своє чергове засідання провела 30 жовтня ц.р. Головував перший проректор університету проф. **Володимир Бех**.

Володимир Павлович виконав приємну місію - вручив Почесну грамоту МОН України кафедрі теорії і методики навчання фізики і астрономії з нагоди її 55-річчя. Диплом вченого звання професор вручено **В. Кузьменко**, доцента - **Ю. Маленовському** та іншим. **Ольга Ярошенко** також отримала з рук В. Бека Почесну грамоту МОН України.

Затим члени Вченої ради майже одногослосно висунули кандидатури **Віктора Андрущенка** та **Віктора Бондаренка** для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад дійсних членів та членів-кореспондентів НАН України.

Вчена рада слухала перше питання порядку денного "Підсумки державної атестації студентів у 2008 р. та шляхи її удосконалення", яке доповів проректор з навчально-методичної роботи проф. **Роман Вернидуб**.

Заслухавши та обговоривши цю доповідь, Вчена рада університету констатувала, що в НПУ імені М. П. Драгоманова успішно функціонує система державної атестації випускників, яка включає комплексний кваліфікаційний екзамен, державні екзамени з основної та додаткової спеціальностей, захист дипломної чи магістерської роботи.

У 2008 році державні іспити складало 1474 бакалаври, 784 спеціалісти і 419 магістрів. Усього допущено до державних іспитів 2653 студенти.

Склали державні іспити 1456 бакалаврів, з них на "відмінно" - 548 (37,2%), на "добре" - 684 (46,4%), на "задовільно" - 224 (15,2%). Незадовільних оцінок 3 (0,2%). Абсолютний показник успішності бакалаврів складає 99%, показник якості залишився на рівні минулого року і складає 84%.

З 774 спеціалістів державні іспити склали 774 особи, з них: на "відмінно" - 254 (32,4%), на "добре" - 156 (19,9%), на "відмінно" та "добре" - 171 (21,8%), на змішані оцінки - 150 (19,4%), тільки на "задовільно" - 43 (5,5%).

Незадовільних оцінок немає. Абсолютний показник успішності спеціалістів - 99%, показник якості - 74%, що менше, ніж у минулому році на 1,5%.

Традиційно найкращі результати державної атестації в магістратурі. З 417 магістрів на "відмінно" склали 307 (73,4%), на "відмінно" та "добре" - 54 (12,9%), на "добре" - 30 (7,6%), на змішані оцінки - 19 (4,6 %) і на "задовільно" - 6 (1,5%). Абсолютна успішність магістрів становить 99%, показник якості зменшився майже на 2% і складає 93%.

У 2008 році планувалося до захисту 288 дипломних і 419 магістерських робіт. Захищено 287 дипломних робіт, з них на "від-

мінно" - 172 (60%), на "добре" - 94 (33%), на "задовільно" - 21 (7%).

Захищено 417 магістерських робіт, з них на "відмінно" - 373 (90%), на "добре" - 31 (7%), на "задовільно" - 13 (3%).

І хоча залишається невирішеним питання впровадження європейських норм оцінювання (ECTS) професійної компетентності в структуру атестаційних вимог до випускників освітньо-кваліфікаційних рівнів "спеціаліст" та "магістр", та протягом 2007/2008 н.р. випусковими кафедрами університету вдосконалено чинну систему державної атестації випускників освітньо-кваліфікаційного рівня "бакалавр" шляхом розробки програм кваліфікаційних екзаменів відповідно до вимог кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

Потому з доповіддю "Результати прийому студентів у 2008 році" виступив перший проректор університету проф. Володимир Бех. Попередні результати прийому студентів на перший курс читайте у вересневому номері газети за цей рік (стор. 2).

Насамкінець засідання рада затвердила план роботи університету на 2008/2009 навчальний рік. А ще слухалося про відкриття докторантури на кафедрі германського та порівняльного мовознавства, про рекомендацію до нагород - завідувача кафедри історії України **Володимира Борисенка** до присвоєння звання "Заслужений діяч науки і техніки України"; завідувачку кафедри культури української мови **Світлану Шевчук** до нагородження орденом "Княгині Ольги" III ступеня; завідувачку господарством гуртожитку № 3 **Віру Бовт** до нагородження Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України; про присвоєння звання почесного доктора НПУ ім. М. Драгоманова - директору Інституту філософії ім. Г. Сковороди НАН України **Мирославу Поповичу** та директору Інституту держави і права ім. В. Корецького НАН України **Юрію Шемшученку**; про рекомендацію проф. **Григорія Панченка** на здобуття Державної стипендії для видатних діячів освіти України.

Вчена рада затвердила Положення про загальноуніверситетський літературний конкурс, Положення про Інститут перепідготовки та підвищення кваліфікації; звіт одержувача гранту Президента України для підтримки наукових досліджень молодих учених **Олени Биковської**; теми докторських і кандидатських дисертацій тощо.

Вчена рада рекомендувала на присвоєння вчених звань **професора** - **Г. С. Грибенюка**, **Ю. О. Шклярського** та **П. В. Кутуєва**, а доцента - **Т. В. Гончарову**, **А. М. Панченко**, **Р. В. Бабенко**, **О. С. Красноголовця**, **О. В. Уваркіну**, **Д. О. Ляшенка**, **О. Т. Шевченка**, **Т. О. Бодрову**, **І. А. Гладку** та **А. А. Макаренко**.

О. Гончар.

Ректорат

СВЯТО НЕ ЗА ГОРАМИ

НА ПОЧАТКУ листопада в ректораті відбулася оперативна нарада, одне з питань порядку денного якої було присвячено ходу підготовки до святкування 175-річчя університету. Інформував присутніх ректор, академік АПН України **Віктор Андрущенко**.

До відзначення 175-ої річниці вузу залишилося не так вже багато часу, тому слід активізувати підготовку до урочистостей, зауважив Віктор Петрович. Необхідно представляти до нагород тих, хто вніс значний вклад у розвиток університету протягом останніх 5-ти років, не залишаючи поза увагою ні молоді, ні ветеранів (відповідальні - директори інститутів).

Дуже важливо підготувати до ювілею якісну друковану продукцію: матеріали про кожний інститут (директори інститутів), історичний нарис про університет: від створення КІНО до теперішнього часу (Г. Волинка, І. Дробот, С. Цибін), книги: про професорів (В. Бех) та "Наукові школи НПУ ім. М. Драгоманова" (Г. Волинка, О. Уваркіна).

Варто підготувати стенди-плакати, які презентуватимуть найголовніші досягнення університету за останні 5 років (А. Кудін, В. Баштовий). Серед нагальних завдань і питання щодо збільшення площі (О. Падалка, І. Горбачук) і створення нової концепції (В. Бех) музею навчального закладу.

На початок грудня заплановано провести нараду з приводу проекту "175 книг до 175-річчя університету" (Г. Волинка) і створити експертну групу у складі 5 осіб (М. Шкіль, І. Горбачук, А. Мацько, В. Бондар, М. Рябухін) з метою здійснення аналізу підготовлених матеріалів.

Завершуючи розгляд питання, В. Андрущенко наголосив, що Національний педагогічний університет ім. М. Драгоманова проводитиме презентації навчального закладу як в Україні, так і за кордоном і під час цих заходів демонструватиметься фільм про університет, стенди-плакати, поліграфія...

Отже, шити, білити - завтра Великдень!

О.Г.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Відомий український вчений-дефектолог, ветеран освіти вищої школи **Марія Аврамівна Савченко**, колишній викладач дефектологічного факультету (нині – Інститут корекційної педагогіки і психології) нашого університету, відзначила 3 листопада 2008 року свій 80-річний ювілей.

Народилась Марія Аврамівна на Чернігівщині, в с. Дробишеве, що поблизу старовинного Новгород-Сіверського. У цьому місті пройшло дитинство, підлітком вона пережила німецьку окупацію, тяжкі повоєнні часи. Має статус учасника Великої Вітчизняної війни.

У 1948 році вступила на дефектологічний факультет КДПІ ім. О. М. Горького і з відзнакою закінчила його у 1952 році. За направленням чотири роки працювала у Тимківській школі для глухих дітей вчителем, завучем, директором. Під час роботи вчителем підготувала підручник з української мови для 6-го класу школи для глухих дітей, який згодом неодноразово перевидавався. Після перепрофілювання школи переїхала до м. Києва, де обіймала посаду інспектора-методиста Міністерства освіти України, а також працювала логопедом. З 1958 року почалася викладацька та наукова діяльність на дефектологічному факультеті. Ювіляром пройдена певна послідовність службових сходинок від асистента до доцента.

У 1970 році Марія Аврамівна захистила кандидатську дисертацію на тему: "Недорозвинення фонематичного сприймання в учнів допоміжних шкіл, що мають дефекти звуковимовляння". Продовжуючи вивчати цю проблему, здійснювала керівництво дослідженнями студентів, роботою наукового гуртка логопедії. Під її керівництвом захистила кандидатську дисертацію з логопедії Р. А. Юрова, нині також ветеран університету.

М. А.Савченко опублікувала більше 60 наукових праць – статей, методичних посібників, програм, підручників. Серед них самостійно та в співавторстві такі, як "Методика виправлення вад вимови в учнів молодшого шкільного віку, "Вчимося говорити і читати", "Буквар" тощо. М. А. Савченко – співавтор підручників з української мови для глухих учнів (4-6 класів), що неодноразово перевидавалися. Упродовж тривалого часу була членом науково-методичної комісії з логопедії при Міністерстві освіти СРСР. Її посібники для логопедів і зараз є настільними книгами багатьох педагогів, що працюють з дітьми у дитячих садках та школах.

Протягом 34 років роботи викладачем, доцентом кафедри сурдопедагогіки і логопедії Марія Аврамівна Савченко готувала дефектологічні кадри для спеціальних шкіл, викладала на курсах в інститутах підвищення кваліфікації, її випускники нині працюють в університетах, очолюють кафедри у різних педагогічних вузах України. Для багатьох випускників та співробітників університету Марія Аврамівна лишається прикладом відповідального та творчого ставлення до роботи.

Перебуваючи на заслуженому відпочинку, вона не втрачає інтересу до справи, якій віддано багато років, консультує студентів, вчителів, підготувала для перевидання свої посібники.

Щиро вітаємо Марію Аврамівну з ювілеєм! Бажаємо міцного здоров'я, довгих років життя та творчої наснаги!

Колектив Інституту корекційної педагогіки та психології НПУ ім. М. П. Драгоманова.

З НАГОРОДОЮ!

Вітаємо краєзнавця, письменника, доктора філософських наук, професора Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова **Віктора Жадька** з присудженням йому обласної краєзнавчої премії імені Михайла Максимовича!

Започатковується новий конкурс

ЗАПРОШУЄ ЛІТЕРАТУРНА СТУДІЯ

ЛІТЕРАТУРНА СТУДІЯ університету діє вже багато років. Архіви зберігають число університетської багатотиражки, з якої випливає, що і в 1929 році студенти нашого вузу талмиса до поезії, незважаючи ні на що.

З навчального закладу виїшла у великий творчий світ ціла когорта визначних письменників. Серед них - Л.Малишко, Л.Забашта, П.Глазовий, Ф.Маківчук, М.Пагнибіда, М.Познанська, М.Пригара, М.Олійник та ін., які всіляко сприяли творчому зростанню між студійців. Першим керівником літстудії був талановитий письменник, Герой Радянського Союзу Юрій Збанацький.

З 1996 року літстудію очолює відомий поет, заслужений діяч мистецтв України, народний артист України, лауреат багатьох міжнародних конкурсів професор Андрій Демиденко.

Літстудія запрошує до своїх лав усіх, хто почуває в собі потяг до красного письменства, хто любить розкривати і творити таємниці слова, в кого живе окресленість і романтизм.

Засідання літературної студії університету відбуваються щочетверга о 14-00 в аудиторії 8-4 гуманітарного корпусу, що на вул.Тургенєвській, 8/14.

Пропонуємо кілька поезій керівника літстудії Андрія Демиденка.

Листолет з позолотою

Забреду, де озера не збуджені,
Де світання й дерев срібний стан,
І вслухатимусь в тишу, як в музику -
В повнозвучний і мудрий орган.

Забреду в листолет з позолотою,
Захлинуся розмаєм весни.
Буде тиша в мені - стоголовосою!
І почую оркестр тишини.

Забреду я від себе й від гомону,
Хмільну річку у брід перейду.
Полікую себе тиші мовою -
І у тишу лицем упаду!

Оркестр природи

Дуби шумлять валторнами,
Берізки - арфами,
Сосновий бір - скрипалів унісон.
Їхнє музика міняється барвами.
Їх талант -
як веселка
з небесних вікон.
Природа - мій оркестр,
Моя жива симфонія.
Я тут живу.
Я тут люблю.
І не нудькую тут
ніколи я!
Природа - мій оркестр.

Осіння сага

Князює вересень.
Вже скоро жовтень у екстазі.
В осіннім стишенні
природи

Так гулко чуть
перебіги хвилин.
Вдовіє ліс.
Мертвіють броди.
У вирій мчать пташини оди.

Природи сповнена
зажурених таїн.
В осіннім стишенні
природи -
Куди не кинь,
Куди не плинь, -
Так гулко чуть
перебіги хвилин!...
І зводить обрій,
як поет,
Собі черлений грот.
І лист кружляє,
як сонет,
На золотаві клавіші
Осінніх нот.
Збирає осінь ікебану!

З вересня 2008 року започатковується загальноуніверситетський літературний конкурс, який проводиться з метою виявлення і підтримки молодих літературних талантів України серед майбутніх педагогів-драгомановців, що, в свою чергу, сприятиме поглибленню індивідуальному вивченню студентами рідної мови та літератури.

Конкурс проводиться двічі на рік: наприкінці першого семестру (грудень) та наприкінці другого семестру (квітень).

Конкурс проводиться кожного нового навчального року, починаючи з поточного. Учасники мають право на власний розсуд обирати тему творчої роботи відповідно до загальної теми конкурсу. **Вимоги** до оформлення матеріалів, які подаються на конкурс: літературні твори, мають бути новими, написаними державною мовою, поданими з урахуванням сучасних вимог українського правопису, в кількості 4-х примірників, (шрифт -Times New Roman, розмір 14 через 2 інтервали). **Номінації конкурсу:** за кращий вірш; за краще оповідання; за кращий гумористичний твір.

Для відзначення переможців встановлюються такі грошові винагороди: **перша** премія - 1000 грн, **друга** премія - 750 грн, **третя** премія - 500 грн.

Фотографії переможців та їхні твори буде надруковано в університетській газеті "Педагогічні кадри", у збірнику студентської творчості та на сайті Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Преміювання здійснюватиметься після погодження з ректором університету протоколу з підсумками результатів проведеного конкурсу, підписаного членами та головою журі.

До складу журі увійшли: Голова журі - відомий український поет, лауреат міжнародних премій, народний артист

А. Демиденко

України, заслужений діяч мистецтв України, професор, керівник літературної студії НПУ імені М.П. Драгоманова - **Андрій Демиденко**. Члени журі: **Висоцький Л.В.** - директор Інституту української філології НПУ імені М.П. Драгоманова; **Мацько Л.І.** - завідувач кафедри стилістики української мови Інституту української філології; **Гончаренко О.В.** - редактор газети "Педагогічні кадри"; Студенти університету.

Фотоетюд В. Тимошенка

НА ПОРОЗІ 10-РІЧЧЯ

У ПРАЦЯХ Василя Сухомлинського є чимало думок щодо значення книжок у виховному процесі дитини. У книзі «Народження громадянина» автор, спостерігаючи за життям тих родин, у яких виховувалися підлітки, що скоїли злочин чи правопорушення, зауважував: в цих сім'ях не було навіть невеличкої бібліотеки. А в «Ста порадах учителю» наголошував, що навіть коли ваше село віддалене на тисячі кілометрів від культурних центрів, «але якщо у вас панує книжка, ви можете працювати на тому ж рівні педагогічної культури і досягти тих же результатів, що і в центрі». Перефразовуючи Сухомлинського додамо: в школі, і особливо в сільській, на жаль, може багато на що не вистачати грошей, проте треба знайти можливість аби в освітньому закладі виходила друкована або стінна газета, журнал.

Так, приміром, засновуючи у 1998 р. в гімназії НПУ ім. М. П. Драгоманова газету «Драгоманівку», редколегія ставила собі за мету за допомогою азів журналістики, особливо під час створення чергового номера газети, навчити учня товаришувати, відстоювати власну позицію, із захопленням братися до будь-якої роботи. Хіба такі людські якості не знадобляться у житті?

Шановні читачі, спробуємо крізь призму юнкорівських публікацій, які побачили світ на шпальтах «Драгоманівки», окреслити ті питання, які непокоять сучасну молодь. А бентежить дітей, передусім, те, що деякі батьки намагаються перевиховувати їх «негуманними» методами. Скажіть, хіба буде якийсь позитивний ефект від того, щоб поставити доньку-підлітку навколмішки, та ще й крупні накидати, аби було не лише морально, а й тілесно боляче? - запитувала редакція своїх читачів. Як зізнався один юнак, коли він покараний, батьки його примушують слухати пісні неприємної йому співачки. Ще один хлопець, скаржився, що

його під час «виховного» процесу примушують мити посуд. Він, звісно, це робить, але уявімо: у майбутньому, коли його дружина попросить помити посуд - хто зна, якою буде реакція.

Юнкори запитали у одного гімназиста: коли отримуєш невисокі бали, тебе б'ють ремінцем? А у відповідь почули: «Як ви собі це уявляєте? Мені 16-ть років, а мене б'ють?!»

На знімку: Наталя Драгоманова-Бартай завітала до редакції газети «Драгоманівка»

І справді, чи можна бити дитину, яка сама вже вміє заробляти гроші? Як і більшість ЗМІ «Драгоманівка» також висвітлювала тему зайнятості неповнолітніх. Амбіційна прогресивна молодь ще зі шкільної лави дбає про своє майбутнє. Що вона для цього робить? Намагається підробляти. Один із героїв нарисувач Дмитро у вільний від навчання час працював топ-моделлю: «Цією справою, - розповідає він, - я займаюся не стільки заради грошей, скільки заради спілкування, корисних зв'язків. Учитися і дотримуватися умов кон-

тракту дуже важко. Втім, якщо я буду навчатися у ВНЗ на контрактній основі, то я вже матиму для цього певні заощадження».

Проте є і такі діти, які попросту забули, що їхній першочерговий обов'язок - навчання. Щоб з'ясувати, чи всі учні пам'ятають про те, що зранку треба йти до школи, юні журналісти і репортери вирішили провести журналістське розслідування і тому пішли на...базар. Так на Ірпінському базарі, поруч із бабусями, які продавали овочі, стояв школяр, який продавав яблука. Щоб хлопчик не злякався розпитувань-пасток на предмет з'ясування, чому, мовляв, він не у школі, репортери поцікавилися у нього: «Ми хотіли б купити 2 кг яблук, але у нас не вистачає грошей. Ти завтра продаватимеш яблука? - Ну, тіпа, да! Але завтра я прийду трішечки пізніше, бо за розкладом у мене перший урок музика, другий фізкультура, - пояснив хлопчик. - А чому зараз не у школі? - Тому що сьогодні нецікаві уроки. Та й взагалі, рахувати, писати я вже вмію, а щодо всіляких задачок, то вони мені не потрібні. Краще я тут зароблятиму гроші, аніж у школі нудьгуватиму».

Шкода, але за браком місця ми не в змозі розповісти про всі найцікавіші публікації, акції, конкурси, які в різні роки з'являлися на шпальтах газети. Зауважимо лише, що у «Драгоманівці» немає заборонених тем. Єдина вимога - матеріали мають бути не тільки сміливими, а й відповідати всім нормам професійної етики журналіста.

Насамкінець нагадаємо, що, навчаючись у Полтавській гімназії, Михайло Драгоманов редагував гімназійну газету. І хто знає, якби не ця творча старанність, праця, чи знали б ми сьогодні М. Драгоманова як видатного українського публіциста.

Дорогі наші юні і дорослі читачі! Залишайтеся і надалі з «Драгоманівкою»!

Світлана Бартошко,
заступник головного редактора газети
«Драгоманівка»,
член НСЖ України.

Фото автора.

МИ, ХОРТИЦЯ, КАМ'ЯНА МОГИЛА І ЗАПОРОЖСЬКА СІЧ

Драгомановці у стін Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Володимир Погребенник, професор.

Вважаю, безсумнівно, доцільним організувати такі цікаві і насичені екскурсіями поїздки для нашого загалу, котрий, на жаль, захоплюється більше чужими країнами, а свою Батьківщину знає недостатньо.

Хортиця справила велике враження. Цей парк природи можна порівняти з англійськими ландшафтними пам'ятками паркової архітектури.

Кам'яна Могила — витвір природи і часу, який захоплює своєю загадковістю і неповторністю.

ВРАНЦІ 10 жовтня з Києва виїхав комфортабельний автобус, на борту якого красувалося "Владислав", і взяв курс на Бориспіль. Салон автолайнера було заповнено майже на сто відсотків пасажирами. Це студенти, викладачі і співробітники та профспілкові активісти Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова здійснювали екскурсійну поїздку. На меті було ознайомитися з історичними і природними геологічними пам'ятками півдня України, а також зустрітися зі своїми колегами із Запорізького та Мелітопольського педагогічних університетів.

сягала 18-20 м, а ширина - 3-3,5 м. Основа чайки - корпус з дубових дощок. На човні було два керма (на кормі й на носі), 20-30 весел і щогла. Чайка була легкою і швидкохідною, на ній запорожці ходили по Дніпру, Дунаю, Бугу, Чорному і Азовському морях...

Не перебільшуючи, тут кожен з нас мав змогу доторкнутися до історії XVI-XVII століть, віддаючи належну шану тим, хто боронив нашу землю від ворогів, хто поклав своє життя задля незалежності України.

Нарешті ми в музеї "Кам'яна могила".

"КАМ'ЯНА МОГИЛА" - це останець піскових відкладів Сарматського моря міоценової (рання епоха неогену) епохи (25 млн років тому) в заплаві річки Молочної, поблизу м. Мелітополя (с. Терпіння) Запорізької області, де у 1890 році відкрито стародавні наскельні малюнки, які є видатною пам'яткою первісного мистецтва на території України і Європи.

Кам'яна-Могила

Це кам'яний пагорб висотою у 12 м, плити якого під впливом води та вітру набули дивовижних обрисів. На багатьох з них можна побачити відбитки рослин та молюсків Сарматського моря. Упродовж років в пагорбі утворювалися печери і гроти, які стародавні люди використовували як святилища.

Існують версії, що тутешні наскельні написи були першими зразками писемності людства: деякі вчені дотримуються гіпотези, що мелітопольські петрогліфи на півтори-дві тисячі років давніші за всесвітньо відомі месопотамські глиняні дощечки...

На жаль, швидкоплинність часу і звичка до довготривалих трапез не дозволила нам познайомитися з усією програмою свята на Хортиці - XII Міжнародного фестивалю козацьких бойових та традиційних мистецтв імені Анатолія Єрмака "Спас". Та все ж ми насолодились духом свята, скуштували козацького кулішу (щоправда, його не всім вистачило), придбали оригінальні сувеніри, подивились показові виступи шкіл бойових мистецтв, козацький герць на конях і ... традиційний бій свята - "лава на лаву"...

Поверталися додому обвітрені хортицьким вітром, що повівав з Дніпра, веселі, збуджені, оздоровлені позитивною аурою Запорізького краю, натхненні цікавими зустрічами і щирим прийомом запоріжців і мелітопольців. І ці емоції вилилися у творчість. Так, так - у творчість. А як ще можна назвати той концерт, який тривав 8 годин і яким порадували нас молоді драгомановці. Чим ближче під'їжджали ми до Києва, то з більшим завзяттям співали дівчата і юнаки, ще з більшою майстерністю грав Олексій на баяні, і в унісон вторив йому Микола Захарович на бубні...

Мабуть не було серед екскурсантів таких, хто не радів поїздки на о. Хортицю і Кам'яну могилу, хто не дякував профкому і ректорату університету за можливість познайомитися з невідомими і маловідомими сторінками історії нашої Батьківщини.

ДОБРУ справу зробили ректорат і профком університету, організувавши цікаву поїздку до Запорізької області. Слід нанизувати одну добру справу до іншої так, щоб між ними не було проміжку. Ця мудра думка майнула в голові Марка Аврелія, римського філософа 2 ст. н. ери. Як на мене, вона має глибокий сенс.

О. Г.

ВІТАЄМО!

ШАНОВНІ ІМЕНІННИКИ,

Дубчак А. С. – начальник юридичного відділу; Шабатура Т. С. – начальник планово-економічного відділу; Радченко В. В. – завідувач кафедри економічної теорії; Ладиченко Т. В. – завідувач кафедри методики викладання історії та суспільно-політичних дисциплін; Борисенко В. Й. – завідувач кафедри історії України, Даниленко В. М. – завідувач кафедри історії та етнополітики; Карпенко О. Г. – в.о.завідувача кафедри теорії і технології соціальної роботи,

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ ВАС!

Ректорат, профкоми викладачів, співробітників і студентів та редакція "Педагогічних кадрів" бажають вам творчого натхнення у вашій невтомній праці, рясних здобутків, міцного здоров'я, великого людського щастя. Здійснення всіх задумів, незгасимого прагнення працювати в ім'я процвітання України.

Організаційна нарада

на баяні, чудові краєвиди за вікнами - ось що супроводжувало наші мандри.

Слід віддати належне колегам із Запоріжжя та Мелітополя - зустрічали вони нас щиро і сердечно, створили прекрасні умови для відпочинку, смачно годували, знайомили з цікавими історичними пам'ятками. У нас була можливість подивитися бій драгомановського професора, відомого боксера Віталія Кличка і порадити його перемозі. Цікавою і пізнавальною була екскурсія залами Історичного музею Запорізької Січі. Відвідувачів вразили численні музейні скарби, стенди зі зброєю і речами побуту козаків.

До речі, слід зазначити, що поїздку було сплановано і органі-

Дарунки драгомановців мелітопольцям

Олена Міненко, голова студентського профкому Фізико-математичного інституту

Відвідуючи такі пам'ятки, виникає бажання ще більше пізнавати і вивчати історію своєї країни.

Мене вразили і острів Хортиця, і Дніпрогес, і, особливо, Кам'яна Могила! Це — диво!

Звертаюсь до молоді: мандруйте Україною, бо це — клас! Відкриваєш для себе стільки цікавого.

зовано виключно ентузіазмом Володимира Павловича Беха, який за тиждень відвідав Запорізький і Мелітопольський педагогічні університети та узгодив з їхніми ректорами питання мешкання, харчування і організації дозвілля для представників столичних освітян. Ми не відкривемо великої таємниці, якщо нагадаємо, що народився Володимир Бех на Запоріжжі, вчився і працював там до 2003 року і мав за плечима Вищу Комсомольську школу при ЦК ВЛКСМ. Його комсомольський вишкіл відчувався в організаційних моментах наших мандрів і у вирішенні тих проблем, що несподівано виникали на нашому шляху...

Відвідали ми і реставраційний павільйон пам'яток судноплавства козацької доби, що проходить музейфікацію. Одна з них - бойовий човен запорожських козаків (чайка), довжина якого

РОБОС В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ 20-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ

ПРОФСПІЛКА РОБОС (робітників освіти) проходила тяжкий шлях свого становлення в зазначений період. Важливий вплив на її створення та діяльність мали суспільно-політичні процеси, що відбувалися в період національно-визвольних змагань в Україні упродовж 1917-1920 років.

Непослідовність Центральної Ради, Гетьманату Скоропадського та Директорії щодо ролі, місця та участі профспілок в економічному і суспільно-політичному житті, ідеологічне протистояння та встановлення більшовицького режиму в Україні призвело і до реорганізації профспілкової системи в цілому за зразком компартійного апарату.

Ще з I-ої Всеукраїнської конференції профспілок, що відбулася 21 травня 1918 року і де були представники від 311 профспілок, в профспілково-му русі утверджувались гасла демократичної держави, незалежність профруху від партії та держави. Курс найвищого органу, що обрала дана конференція, — Центральну Раду профспілок України (Уцентропроф), зустрів шалену протидію з боку більшовиків та органів Радянської влади. Протягом 1919-1920-х років партія більшовиків розгорнула активну кампанію проти незалежного профспілкового руху в Україні, застосовували низку організаційних, ідеологічних та карально-репресивних заходів. Вже в травні 1919 року відбувся I-ий Всеукраїнський з'їзд профспілок. Було створено замість Уцентропрофу Південне Бюро ВЦРПС, роботою якого керувала Москва. Ці об'єктивні чинники суттєво впливали на організаційну будову, функційну діяльність, адже профспілки в Україні відходили від своєї природної функції захисту найманого працівника і переймалися функціями виробничими та організаційними.

Політичні процеси та ідеологічне протистояння в Україні призводили і до утворення «жовтих» профспілок. Для прикладу можна назвати «кірстовський рух», який виник в період денікінщини і служив не найманним працівникам, а денікінській владі.

В 20-і роки в Україні пройшли хвилі антименшовицьких репресій, політичні суди над політичними діячами, серед яких були представники та керівники профспілкових осередків, прибічники незалежного профспілкового руху. Ці об'єктивні чинники не могли не вплинути на кількісні показники профспілкових організацій в Україні. Кількість профспілок суттєво зменшилась.

Початок 20-х років був складним у вузівському профспілковому будівництві. В цілому на 1920 рік в Україні діяло 20 профспілок. Матеріали архіву Київської області переконують, що на 7 червня 1920 року існувала Спілка робітників шкіл, куди входило 8 осередків. «На даний час службовці навчальних закладів об'єдналися у 6 профспілок, які нараховували 1500 чоловік. Єдиної освітнянської профспілки ще не існує». Підтвердженням цьому є архівний документ від 5 серпня 1920 року: «В Наробраз тов. Любченко. Согласно Постановления Южбюро ВЦРПС Президиум Совпрофа приступил к конструктивной организации бюро по созданию Союза работников просвещения и социалистической культуры».

На 27.09.1920 року, в документі, що був надісланий у вищі профспілкові інстанції, вказувалося, що «органітет працівників освіти створено в складі 18 чоловік». Протягом 1921-1922 років створювалися низові осередки, визначалися домінуючі напрями їх роботи тощо. Як засвідчують архівні документи на 1 грудня 1922 року вже існувала система місцевих комітетів профспілки РОБОС (робітників освіти) м. Києва, загальна кількість яких на той час складала 23. Працівники місцевого організовувалися за виробничою ознакою в середньому близько 2000 чоловік у кожному і об'єднували однорідні заклади, беручи до уваги територіальну близькість. Серед вказаних вище 23 комітетів у складі місцевого № 2 ВІНО налічувалося 158 членів, у № 3 Кооперативного технікуму та Кооперативного інституту — 180 чоловік. Місцевком Політехнічного інституту,

до якого входили Робфак КПІ та Профшкола КПІ мав назву місцевком № 11 і налічував 200 чоловік. Найбільшу кількість членів мистив комітет № 14, куди входили Медінститут, Клініко-фармакологічна школа і Клінічний інститут, — 560 чоловік. Пройшов етап організаційного становлення місцевком

друк, Робіс, Радторгслужбовців. На 1 січня 1921 року чисельність профспілки РОБОС вже складала 76266 членів. У наступні роки спостерігалась певна стабільність у її кількісному складі: 1 січня 1922 року — 89981 член, 1 січня 1923 року — 89638, 1 січня 1924 року — 89873, 1 січня 1925 року — 97433 члени.

Екскурсія до Вінниці. Садиба М. Пирогова. Голова профкому І. Т. Горбачук та проф. Вінницького педуніверситету В. М. Андріанов оформляють екскурсійні документи. 1998 рік.

№ 15 Академії наук, куди увійшло 320 осіб. Деякі комітети залишалися на стадії формування та становлення: це місцевком № 23, куди входили Консерваторія, Академія Мистецтв, Художній технікум та ін., складав лише 150 чоловік і організаційно утверджувався.

З того часу і надалі проходив також процес створення профспілкових організацій (профчечек), який був вкрай непростим.

На початок 20-х років сформувалися галузеві профспілки. Так, галузь сільського господарства охоплювала профспілка Робземліс, індустріальний напрям представляли 12 профспілок, найбільш масовими з яких на січень 1921 року були металісти — 108860 чоловік, будівничі — 39473, харчовики — 66552 та ін. Транспорт та зв'язок представляли 4 профспілки, серед яких наймасовішою була профспілка залізничників — 193936 чоловік.

Профспілка РОБОС представляла робітників освіти, робітників розумової праці, однак, як переконують статистичні документи першої половини 20-х років ХХ ст., до даного напрямку входили також профспілки Медсан-

При профспілці РОБОС створювалися секції наукових працівників (СНП). Перша така секція виникла у Харкові у вересні 1921 року, а вже у грудні цього року Південбюро приймає рішення про створення ще трьох секцій при Київському, Одеському та Катеринославському губвідділах РОБОС. Київська секція наукових працівників була найчисельнішою.

1-3 лютого 1925 року відбувся I-ий Всеукраїнський з'їзд наукових працівників, де було представлено близько 2,5 тис. вчених. На з'їзді було створено керівний орган - Всеукраїнське центральне бюро СНП, головою якого обрано академіка Д. І. Багалія.

Аналізуючи статистичний матеріал, можна стверджувати, що членство у секціях наукових працівників, які входили до профспілки РОБОС, постійно зростало і на 1927 рік мало становити 3559 осіб — 79,8% всіх науковців України. До середини 20-х років були створені та активно функціонували райкоми РОБОС (Обухівський, Васильківський, Бориспільський, Броварський, Брусилівський, Рогозівський, Кагарлицький, Димерський, Таращанський,

Переяславський та ін.). Місцевками РОБОС діяли також в трудових школах м. Києва та в інших населених пунктах. Діяльність райкомів яскраво відтворюють їх місячні звіти. Так, у звіті Бориспільського райкому РОБОС з 1 січня по 1 липня 1926 року є наступна інформація: райком охоплює школи, сади, інші дитячі заклади. Працюють у профспілці 81 робітник і 8 безробітних. Ведеться тарифна робота, соціальна, культурно-масова, робота з страхування працюючих тощо. Переяславський райком РОБОС об'єднував на той час 56 установ і проводив відповідну роботу.

Отже, аналізуючи архівні та статистичні матеріали, слід зробити наступні висновки: профспілка РОБОС пройшла етап створення та організаційного становлення в період з вересня по грудень 1920-го року; на її становлення негативно впливало ідеологічне протистояння, боротьба між представниками незалежного профруху та носіями ідеології партії РКП(б); профспілка РОБОС була створена зверху з ініціативи компартійного керівництва; починаючи з 1921 року і по 1923 рік утверджується організаційна будова, а також система діяльності профспілки РОБОС по всіх регіонах України (місцевками, секції, районні осередки тощо); профспілкова статистика переконує, що членство у профспілці постійно зростає, а форми та методи роботи вдосконалюються відповідно до тогочасного історичного розвитку; негативними тенденціями в той період була політизація профспілкової роботи, недостатнє фінансування та утримання профспілок, а також включення вузівських профспілок РОБОС до індустріального напрямку в зв'язку з реорганізаційними хвилями у вузах України в першій половині 20-х років; негативно впливали на суспільно-політичне життя в Україні, економічний стан та діяльність профспілок наслідки політики «воєнного комунізму» протягом 1919-1920-х років, а також голод 1921-1923 років, який став страшним лихоліттям особливо для освітян та творчої інтелігенції.

Катерина Двірня, доцент Інституту історичної освіти.

ПОШАНУВАННЯ ВЕТЕРАНІВ

В АКТОВОМУ залі гуманітарного корпусу відбулася зустріч студентів інститутів корекційної педагогіки і психології, іноземної філології та політології і права з ветеранами Великої вітчизняної війни Миколою Рябухіним, Миколою Котом і членом Ради ветеранів НПУ ім. М. П. Драгоманова Віктором Дрижаковим, а також стипендіаткою імені Ф. Жарчинського Аллою Гайваронською. Заходи було приурочено до 65-ої річниці визволення Києва від фашистських загарбників.

Активну участь у підготовці та проведенні зустрічі взяли заступники директорів інститутів з виховної роботи — Людмила Чепурна, Наталія Христевиц, Анна Карнаух.

На фото: директор Інституту корекційної педагогіки і психології Віктор Синьов вітає ветеранів.

ВІДЛУННЯ ФЕСТИВАЛЮ

ТУРИЗМ і подорожі — поняття нероздільні. Саме тому студенти спеціальності «туризм» та викладачі кафедри географії України та туризму В. М. Цвігун та А. П. Бартош відвідали Міжнародний молодіжний фестиваль туристичної пісні «Бабине літо». Цей захід приурочений до Всесвітнього дня туризму.

Фестиваль відбувся на території Яворівського національного природного парку (НПП) у Львівській області, в мальовничому куточку Розточанського краю поблизу с. Верещиця.

Команда НПУ ім. М. П. Драгоманова Інституту природничо-географічної освіти та екології «Мандрівні вареники» вперше стала учасником туристичного дійства.

Студенти та викладачі виявилися справжніми туристами: у кедах-скороходах, у дощовиках, з важкими ранцями за плечима, озброєні добрим настроєм, молодечим запалом, студентськими жартами та піснями. Ось і результат: друге місце фестивалю, перемога у номінаціях «Найкраща команда» та «Найкраще виконання української пісні»! Студент четвертого курсу Павло Положивець переміг у конкурсі «Парубок Розточчя». А це імена наших переможців: Віта Карпенко, Юлія Данич, Таня Войтович, Оля Сидоренко, Крістіна Кароян, Світлана Басюк, Вадим Пилипенко, Денис Драгоміров, Василь Мельник, Павло Положивець, Цзя Сяо Чень, Ши Жуїнь, Таня Грешнякова, Оксана Онопрійчук, Софія Пономаренко, Артур Іванюк, Максим Швець.

Дійство відбувалося у лісі на імprovізованій сцені просто неба, на березі мальовничого озера. По закінченні першого дня фестивалю усі ми

відпочивали біля дружньої студентської ватри, а організатори пригощали приготованими на вогнищі справжніми туристичними стравами. Ще довго звучали студентські жарти, брили струни гітари, лунали понад соснами українські пісні. Усіх об'єднали акорди фестивалю!

Наступного дня команда оглянула найцікавіші куточки Яворівського НПП. Ми ознайомилися з сакральньо-архітектурним ансамблем Страдецької гори — печерним монастирем XII століття, відвідали еколого-пізнавальну стежку Івана Франка та мальовничі Чорні озера, побували у Львові.

Ось і повернення додому. Але команду «Мандрівні вареники» знову кличе туристична дорога, задушевна пісня і дим вечірнього багаття! Адже наш девіз — Гей, хлопці, дівчата! В мандрівку ми йдемо, Ми радість, ми сонце З собою несемо!

Вікторія Цвігун, керівник команди, викладач кафедри географії України та туризму.

ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ТУРНІР З ДЗЮДО

ЗА ІНІЦІАТИВИ Московського Вищого технічного університету імені М. Е. Баумана в зв'язку з 55-річчям розвитку самбо і дзюдо в університеті в столиці Росії — Москві, в спортивному клубі імені Г. К. Шульца з 2-го по 4 листопада проводився перший Міжнародний студентський турнір з дзюдо.

На турнір було запрошено найсильніші студентські клуби Російської федерації, України та інших країн СНД, які активно розвивають цю спортивну боротьбу.

Команда дзюдоїстів НПУ

довж 3-4 років цілеспрямовано формувалася спільними зусиллями ректора університету на чолі з Віктором Андрющенко, директором інститутів, Інститутом фізичного

Студентська команда з дзюдо готується до турніру (Крим)

виховання та спорту на чолі з директором Олексієм Тимошенко та кафедрою фізичного виховання, олімпійських та масових видів спорту на чолі з її завідувачем Геннадієм Арзютовим. До речі всі

їта управління), Ярослав Куликовський, Владислав Зембицкий, Олександр Козак (Інститут фізичного виховання та спорту), чемпіони України Володимир Квартич та Леонід Рябчук (Інститут фізичного виховання та спорту) та інші. Спортсмени Драгомановського університету продемонстрували високі моральні якості та добру спортивну підготовку. На рахунку команди 1-е, 2-е, 3-е, 5-е та 7-е місця. І як підсумок успішного виступу — перше командне місце.

Вітаємо!

Команда НПУ ім. М. П. Драгоманова - переможець студентського турніру

Перше місце наше

імені М. П. Драгоманова під керівництвом заслужених тренерів України Геннадія Арзютова та Дмитра Лахно була гідно представлена на цих престижних змаганнях.

Серед учасників команди лише два студента першокурсники мали розряд кандидатів в майстри спорту. В команді були також майстри спорту, майстри спорту міжнародного класу та заслужений майстер спорту, двократний чемпіон Європи, учасник трьох всесвітніх Олімпіад Геннадій Білодід.

Такий склад команди упро-

члени команди мають високі досягнення і в боротьбі на поясах. Серед них чемпіон світу Валерій Комар (Фізико-математичний інститут), чемпіони та призери Європи Костянтин Коптев, Кирил Сорокотяга (Інститут соціології, психології,

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Пріємно повідомити вам найостанніші новини зі світу спорту. Мого колегу, і завідувача кафедри фізичного виховання, олімпійських і масових видів спорту, заслуженого тренера України професора Геннадія Арзютова обрано секретарем Всесвітнього Комітету з боротьби на поясах Алиш. Цьому комітету FILA доручила проведення всіх офіційних змагань в світі: чемпіонати Європи, світу, кубки світу, Всесвітні ігри. Ми, члени виконкому Федерації України з боротьби на поясах, від душі поздоровляємо Геннадія Миколайовича і бажаємо йому великих успіхів на новій посаді.

Користуючись нагодою хочу привітати мого колегу викладача кафедри біологічних основ фізичного виховання і спортивних дисциплін, аспіранта професора Г. М. Арзютова. Дмитра Лахно з присвоєнням йому почесного звання "Заслужений тренер України з боротьби на поясах" і побажати подальших успіхів у тренерській роботі.

Звичайно, не можу не привітати Інститут фізичного виховання і спорту з появою новоспеченого майстра спорту міжнародного класу Ірини Пріходько (II курс, 27-0С), а також Інститут соціології, психології і управління — там це почесне звання отримав чемпіон Європи Костянтин Коптев (III курс, СУ-32).

Так тримати, драгомановці!

Павло ЧИЖАЄВ,
заступник завідувача кафедри фізичного виховання,
олімпійських і масових видів спорту зі спортивної роботи,
чемпіон світу з греко-римської боротьби,
майстер спорту СРСР міжнародного класу.

„ТИ ЖИВЕШ У МІСТІ, ДЕ НЕ ВИДНО НЕБА...”

ЄВГЕНІЯ ЧУТУЙ 1989 року народження, м. Лубни. Дитинство — класичне для тих, хто народився в період перелому систем: дитсадок, школа, і пошук. Пошук себе і себе у світі. Олімпіади, конкурси, самодіяльність... Займалася графікою, живописом. Це — і зараз зі мною. 2007 року вступила до НПУ ім. М.П. Драгоманова, Інститут соціології, психології і управління на спеціальність „Психологія”. Глибоко залежна від мистецтва (- у різних його проявах і напрямках), боюся, що невиліковно.

Поезією захопилася ще у школі. Друкувалася в газетах „Лубенський вісник”, „Лубенщина”, місцевій літературній газеті „Ліра”.

Ти був проти. Не треба — тишусь,
Ніч просуне крізь мене пальці.
І частково заповнить нішу
Недостатньої кількості грації.

Мені на литаврах заграйте,
Хай світ стрепенеться звіром.
І я приєднаюсь до зграйки
Залежних від світла ліри.

Параліч натовпу невдах
Паплюжить власну недоречність,
Не треба думати, що вдав,
Що це найважливіше із зрень.

Трильярди запалених згадок
І матриці душ полонених.
Ти знов не даси собі ради,
Ти знову невизнаний геній.
Що подумки пише про віру,
(а кров між пальців запечена),
останній занедбаний лірик
з обличчям — надгробком
приречення.

Я світлом запечена тінь.
Твоїм запечена словом.
Я світло залежності, втім...

Всі дні позичені совам.

Дивися в куток темнезний, —
Портретне сходство не сховане.
Дивися, мовчи... не щезни!..
Всі дні позичені совами.

Скелети у шафі покірні,
А я лиш пісок на сходах,
Я став на дві чверті вірним,
Та й то — лише вітру зі сходу.

Вас було двоє, тому,
Вас було двоє завжди.
Вас було двоє, давши
Корінь іще одному.
Вас було троє — ні,
Вас була сотня з лишком
Масок безкрилих і пішки,
Що поневолюють дні...

ЗУСТРІЧ В ЛІТЕРАТУРНІЙ ВІТАЛЬНІ

НАУКОВА бібліотека університету підготувала цікаву презентацію унікального видавничого проекту „Запізніле вороття”. Провела її заступник директора бібліотеки Галина Шаленко. Запросила автора цього унікального канадсько-українського видавничого проекту — професора Миколу Тимошика — члена Національної спілки письменників і журналістів України, завідувача кафедри Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, людину, яка отримала право на першодрук творів Івана Огієнка (митрополита Іларіона) з канадських рукописних фондів. Наукова спадщина І. Огієнка — поета, прозаїка, мовознавця, політолога і теоретика канонічного права, історика і філософа, перекладача Біблії, — є цілою епохою в українській духовній культурі.

Студенти інститутів української філології та фізико-математичного були дуже зацікавлені запропонованими книгами І.Огієнка: „Слово про Ігорів похід”, „Богдан Хмельницький”, „Українська церква”, „Рятування України”, „Українська церква за час Руїни: 1657-1687”, „Свята Почаївська лавра”, „Історія українського друкарства”, „Запізніле вороття. Сер.2: Зарубіжні першодруки”, упорядником і автором передмови яких є М. Тимошик. Презентацію відвідав директор Інституту української філології професор Анатолій Висоцький.

Микола Тимошик презентував вісім томів видавничого проекту „Запізніле вороття” та люб'язно передав їх до фондів нашої бібліотеки.

Н. Тарасова.